

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **K. V. H.**, zast. Mgr. Markem Čechovským, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 2. 2015, č. j. 6 A 315/2011 - 46,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 17. 2. 2015, č. j. 6 A 315/2011 - 46, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2011, č. j. MV-90040-3/SO-2010, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 28. 7. 2010, č. j. OAM-6740-22/TP-2010, jímž ministerstvo podle § 871 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zrušilo povolení žalobce k trvalému pobytu na území České republiky.

[2] Proti rozsudku městského soudu se žalobce (dále též „stěžovatel“) bránil blanketní kasační stížností podanou dne 21. 4. 2015 u zdejšího soudu.

[3] Nejvyšší správní soud vyzval usnesením ze dne 24. 4. 2015, č. j. 4 Azs 93/2015 - 8, stěžovatele k tomu, aby ve lhůtě 7 dnů zaplatil soudní poplatek a ve lhůtě 1 měsíce doplnil kasační stížnost; obě lhůty počaly běžet ode dne doručení usnesení. Zároveň soud stěžovatele poučil o následcích spojených s neuposlechnutím některé z výzev.

[4] Stěžovatel dne 5. 5. 2015 doručil zdejšímu soudu zpětvzetí kasační stížnosti. V zastoupení svým právním zástupcem výslovně uvedl, že svoji kasační stížnost bere v celém rozsahu zpět.

[5] Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „[n]avrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl“. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. před středníkem „[s]oud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět“. Toto ustanovení je na základě § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně použít i pro řízení o kasační stížnosti.

[6] Jelikož právní jednání stěžovatele, kterým došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, splňuje veškeré právem požadované formální i obsahové náležitosti a toto podání, jímž stěžovatel disponuje řízením, bylo soudu doručeno v zákonem požadované formě ve smyslu § 37 odst. 2 s. ř. s., Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 2. 2015, č. j. 6 A 315/2011 - 46, v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti vzniklých účastníkům rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. května 2015

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu